

Boekverslag Scholieren.com

J'avais douze ans, j'ai pris mon vélo et je suis partie à l'école / Ik was twaalf en ik fietste naar school door Sabine Dardenne

Kim Verhoeven, 3C

Titel: Ik was twaalf en ik fietste naar school

Auteur: Sabine Dardenne

Oorspronkelijke titel: J'avais douze ans, j'ai mon vélo et je suis partie à l'école

Informatie over de auteur

De schrijfster is Sabine Dardenne. Ze heeft het boek in de zomer van 2004 geschreven.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Ze was vroegen een eigenwijs meisje. Maar op een dag werd ze ontvoerd. 5 meter voor het huis van het vriendinnetje waarmee ze zou fietsen. Ze heeft toen 80 dagen in de kelder van Dutroux doorgebracht de laatste dagen was er iemand bij.

De hoofdpersonen.

De hoofdpersoon is Sabine, want het gaat alleen maar over haar. Eigenlijk is het een beetje logisch want een dagboek schrijf je voor jezelf om het later te lezen en weer te weten wat er gebeurd is.

Waar en wanneer speelt het af.

Het speelt af van 28 mei 1996 t/m de zomer van 2004 want toen schreef ze het van zich af.

80 dagen heeft het afgespeeld in de kelder van Marc Dutroux. Daarna speelde het nog bij haar thuis af, en bij de rechtzaak.

Samenvatting.

Sabine is twaalf en woonde in België toen ze plotseling verdween. Lange tijd bopte haar ouders en oma dat ze was weg gelopen. Maar al gauw kwam de nachtmerrie uit. Ze was niet weg gelopen. Vele mensen hielpen mee zoeken. In het hele land hingen aanplak biljetten. Vanaf dat moment bleek ze deel uit te maken van een groep meisjes uit België die in de handen van Marc Dutroux terecht zijn gekomen. Ze is een van de 2 die heeft kunnen ontkomen aan de dood. Hij heeft dit al vaker gedaan en is er ook vaker voor veroordeeld, maar toen was hij vervroegd vrij gelaten wegen goed gedrag.

Toen ze het verhaal moest vertellen zag ze het weer gebeuren. Rond half 8 reed ze een stille weg in waar meestal haar vriendin stond te wachten. Maar dit keer was ze er niet. 5 meter voor de uitrit gebeurde het. Een wit bestelbusje kwam naast haar rijden, en in een oog omwenk is ze in het busje getrokken. Ze moest tabletten inslikken. Na een tijdje gereden te hebben moest ze in een oud verroest koffertje. Toen ze in het huis was moest ze zich uit kleden. Ze kreeg een halsband om en werd naakt aan een bed vastgemaakt. Na de 2de dag werd hij handtastelijk. En naar een paar dagen moest ze naar een schuilplaats om te schuilen voor de chef. Het enige wat ze op dat moment nog wist is dat ze op 28 mei was ontvoerd. Ze gingen naar beneden. Ze moest zich in een kleine geheime ruimte stil houden. Ze had alleen een toilet emmer, tv waar ze alleen een spel op kon spelen en een oud matras. Op een gegeven moment ging ze een kalender bij houden. Vanaf 31 mei

zat ze in dat hok. Op 13 juni schreef ze haar 1ste brief voor haar ouders.

Toen ze boven was met die meneer vroeg ze of ze het tijdschrift science et vie ook mocht lezen. Ze gingen naar zolder en daar mocht ze er zoveel pakken als ze wou. Tijdens het lezen ervan ontdekte ze een bestelbon op naam van Michelle Martin. Avenue de philippevilla 128 in Mareinelle. Op weer een andere bon stond cel 154. Toen hij een keer post zat te lezen keek ze of ze iets kon herkennen. Ze zag het huisnummer 128 dat ook op de bon stond ze wist het nu zeker dat ze zich daar bevond. En die vuillak blijkt Marc Dutroux te heten. Ook wist ze dat ze nog ik België zat. Op de dag ging ze in z`n spullen neuzen om afleiding te zoeken. Hij probeerde indruk te maken op haar door een pistool te laten zien. Toen ze in z`n spullen keek kwam ze naaktfoto`s van zichzelf tegen. Ook zaten er sleutels in en wat kogels. Later bleek er in het hok ook een pistool te liggen. Na ongeveer een maand mocht ze voor het eerst gewassen worden. Toen hij een keer weg was heeft ze geprobeerd het betonnen blok weg te krijgen.

Zondag 14 juli 1996 schreef ze een brief aan haar mama,papa, bonne maman, nanny, sophie en de rest van de familie. Er staat in dat:

Dat ze aan die meneer gevraagd heeft op te mogen schrijven. Want de verjaardag van mama en sophie en van sam kwam dichterbij. Haar grootste wens is bij hun te zijn. Ook vraagt ze of als hun iets eten wat zij heel lekker vond of ze dan aan haar willen denken. Ze vertelt ook over de mishandelingen. De meneer heeft gezien dat ze wratten had. En hij ging ze behandelen met zoutzuur. Toen ze laats in bad met hem zat krabde hij over haar rug ze kreeg allemaal blaasjes. Ook schreef ze dat ze er in augustus een vriendinnetje bij krijgt.

Dinsdag de 23ste had ze een rood kruis gezet,want toen was hij weer terug van z`n klus. De brieven werden later terug gevonden en op de hoornzitting voorgelezen. Ook de brief die ze aan haar moeder had geschreven. Daarin staat dat ze hem ook moest zoenen. Ze hoop dat ze het geld snel bij elkaar hebben. Maar ze vraagt het omdat:

1. ze wil haar ouder weer zien en gezond.
2. geen verdriet meer te hebben en geluk te krijgen.
3. om van deze toestand af te zijn en nog meer van elkaar te houden.

Op een dag vroeg ze of het ophield als ze tot 100 zou tellen. Daarna liet hij der een paar dagen met rust. Maar als ze vermoord zou worden wil ze een kogel door der hoofd. Op een dag had hij zelfs der haar geknipt ze leek wel een clown. Ook had ze een vragenlijstje aan haar moeder geschreven. Maar hij gaf het terug door hem ingevuld. Op een gegeven moment dacht ze als ik die blaffer aan de praat krijg kan ik hem vermoorden. Maar dat ging niet. Op donderdag 8 augustus schreef ze haar laatste brief. Daarin staat:

Dat ze blij was iets te horen ze feliciteerde nanny met het slagen van haar examen. Toen hij weer een keer weg ging zij hij dat hij een vriendinnetje voor haar zou halen. Op 10 augustus had hij een vriendinnetje voor der. Toen ze haar zag was ze ook naakt en zag ze zichzelf weer vastgeketend aan het bed liggen half suf. Ze realiseerde zich nu ook nog steeds niet dat ze gekidnapt was. Op haar kalender heeft ze bij 12 augustus geschreven vriendinnetje. Ze werden samen opgesloten in het hok. Toen sabine tegen haar wou zeggen wat hij allemaal doet antwoordde ze dat hij het al heeft gedaan. Sabine vertelde dat ze er al sinds 28 mei zit. Haar vriendinnetje verteld haar dat ze haar kan van de aanplakbiljetten. Ze zegt dat iedereen naar haar op zoek is. Haar vriendinnetje heet Leatitia. Zij vertelde dat ze van het zwembad naar huis liep toen er iemand iets aan haar vroeg. Maar even later werd ze het busje in gesleurd. Na z`n 4 a 5 dagen kwam Leatitia bij. Op 13 augustus bleek hij zichzelf aangegeven te hebben. Een rijkswachter had het huisdoorzocht maar vond geen spoor. En sabine en leatitia durfde niks te zeggen ze dachten dat het misschien wel de chef zou zijn. Nadat sabine er 80 dagen gezeten heeft hoorde ze weer wat en toen hoorde ze de stem ik ben het. Maar nu was er politie bij. Opweg naar de rijkstwachter zij een agent dit is een bizarre geschiedenis. Voor haar en leatitia werden er ook telkens 2 meisje tegelijk ontvoerd dat waren An en Eefje, Julie en Melissa. Maar bij de ontvoering van Leatitia waren er getuigen.

Bij de rijkswacht krijgen ze te horen dat de verhalen van Dutroux gelogen waren. Toen ze naar huis gingen en bij het knooppunt Doornik aankwamen hingt er een spandoek met de tekst welkom. Bij haar thuis was het druk met journalisten. Toen ze haar oma zag werd ze nog emotioneler. Ze ging het huis in zich op nemen om te kijken of er nog iets verandert was. Sabine en Leatitia stonden voorop in de krant. Ook stonden de actie`s van de ouders erbij. Nu twijfelde Sabine er niet meer aan dat der ouders haar niet zochten. Op 17 augustus kwamen ze een verklaring afnemen. Diezelfde avond op tv hoorde ze dat de lichamen van Julie en Melissa waren gevonden in de Sars-la-Buissiere. De tuin van Dutroux. De andere waren nog vermist. Sabine heeft een nieuwe fiets van de buurtbewoners gekregen. Ze moest ook een onderzoek begaan.

De onderzoeksrechter vond dat ze naar een psycholoog moest. Op 3 september werd er bij de chalet dat toen destijds van z`n handlanger was de lichamen van Eefje, An en die van de handlanger aangetroffen. Ook werden er nog lichamen bij de jumet op het terrein rond de woning van Weinstein gevonden. Op haar 16de kreeg ze een vriendje. Hij viel niet in de smaak bij haar familie.

Dutroux zweerde dat hij niet wist wie zijn handlanger uit de weg heeft geruimd. Eefje blijkt ook een paar keer geprobeerd te hebben ontsnappen maar zonder succes. Toen hij in de jaren 60 veroordeelt werd had hij ook een vaag verhaal. Nu

ze ouder is moet ze ook de pers te woord staan. Mr Riviere had een pers conferentie voorbereid voor de schrijvende pers. De datum van het proces was 1 maart. De brieven zijn op 15 april voor gelezen.

Sabine vond het proces een enorme puzzel. De dag voor de hoornzitting had ze vele vragen. Op weg naar de recht zaal was het te druk op de weg en hebben ze de sirenes aangedaan. Ze ging de recht zaal in tegenover haar zaten: Dutroux, Lelievre, Michelle Martin en Nihoul. Ze had ook nog gevraagd waarom hij haar niet vermoord had. Hij kwam met z`n hoofd boven het raam uit. Met z`n gezicht naar beneden. Later bleek ze bestemd te zijn voor Nihoul. Nu was het aan Leatitia om haar verhaal te vertellen. Na haar getuigenis vroeg de vrouw van Dutroux ook haar om vergevenis. Voor de vonnis uitgesproken werd moesten ze nog 1 keer terug naar de kelder van Dutroux. Toen ze er was zag ze alles weer voor der en trok ze bleek weg. Aan het einde van het proces had hij zelfs het lef om haar nog een gelukkig leven te wensen. De juryleden moesten nog 243 vragen beantwoorden. Maar uiteindelijk waren de straffen:

Levenslang voor Dutroux.

30 jaar voor zijn vrouw.

25 jaar voor Lelievre.

5 jaar voor Nihoul.

Fragment.(blz92,93,94,95)

Ik heb voor dit fragment gekozen omdat ze in het boek beschrijft dan ze niet een hele goede band met haar moeder heeft. Maar toch nog een briefje speciaal erbij doen aan haar moeder. En ze heeft haar verteld wat hij allemaal moet doen.

Eigen mening.

Ik heb het boek gekozen omdat het een onderwerp is dat veel in het nieuws geweest is.

Ik vond het boek verschrikkelijk om te lezen, omdat ze vertelde wat ze mee gemaakt heeft en wat hij allemaal gedaan heeft. Ik vind dat hij dan echt knetter gek moet zijn geweest.

Maar ik vind het wel heel bijzonder dat ze het op z`n manier van zich af heeft durven te schrijven. Daar heb ik veel respect voor.

Daarom ben in nadat ik het boek gelezen heb op internet gekeken om informatie op te zoeken over de andere die hierbij betrokken zijn.

Extra.

Dit heb ik erbij gedaan omdat het interessant is en misschien bij m`n mondeling nederlands kan helpen als extra geheugen steuntje en omdat ik dit interessant vind.

Dit zijn een paar kranten stukjes:

Sabine Dardenne vermijdt oogcontact met Dutroux

Uitgegeven: 19 april 2004 11:22

AARLEN - Sabine Dardenne, die 81 dagen gevangen is gehouden door Marc Dutroux, vermeed maandag zoveel mogelijk oogcontact met haar ontvoerder tijdens haar getuigenis in de rechtbank in Aarlen.

Het was de eerste keer sinds de ontvoering in 1996 dat ze weer bij elkaar waren. Met trillende stem vertelde ze de jury en rechters hoe Dutroux en Lelièvre haar als twaalfjarige van haar fiets sleurden, hoe ze medicijnen kreeg toegediend en hoe ze naar de eerste verdieping van een huis werd gebracht.

Ketting

Sabine, nu twintig jaar oud, vertelde dat ze zich moest uitkleden. Dutroux deed een ketting om haar hals en bond die aan het bed. "Ik zei dat de ketting te nauw was, maar Dutroux zei dat hij zijn vuist er nog tussen kon steken en hij dus zeker niet te nauw was", vertelde Sabine.

Zonder details te hoeven geven, zei Sabine dat Dutroux haar steeds lastig kwam vallen. Ze is later naar de kelder overgebracht. Daar kreeg ze gezelschap van Laetitia, totdat de politie de meisjes enkele dagen later bevrijdde.

Tot slot van haar getuigenis, keek Sabine Dutroux dan toch recht in de ogen. Het meisje vroeg Dutroux waarom hij haar niet direct had vermoord. Marc Dutroux, toch iets nerveuzer en sneller sprekend dan anders, antwoordde dat er nooit een plan is geweest om haar te liquideren, dat hij haar inderdaad heeft misbruikt en dat hij daar zijn verantwoordelijkheid voor zal dragen.

Michelle Martin

Na de getuigenis vroeg Dutroux' toenmalige vrouw Michelle Martin het slachtoffer om vergiffenis. De vrouw had destijds de ontvoeringen en verkrachtingen van haar man gedoogd. Maar Sabine stelde meteen dat daar geen sprake van kon zijn. "U, als moeder van een gezin, wist waar ik was. Ik kan uw excuses niet aanvaarden", zei Sabine Dardenne rechtstreeks tot Michelle Martin.

Laetitia: Dutroux genoot van pijnlijke verkrachting

Uitgegeven: 20 april 2004 17:23

AARLEN - Het deed Marc Dutroux blijkbaar plezier dat zijn slachtoffer pijn leed tijdens de verkrachting, zei Laetitia Delhez dinsdag voor het Hof in Aarlen.

De nu 22-jarige jonge vrouw vertelde de jury en rechters hoe ze in 1996 door Dutroux was ontvoerd en verkracht. Dutroux had haar op straat bij de keel gegrepen, opgetild en in een bestelwagen gelegd. "Hij wilde onder meer weten wat mijn naam was en of ik al vriendjes had gehad. Hij zei dat hij me mooi vond."

In de bestelwagen kreeg Laetitia al slaappillen. "Toen ik wakker werd, lag ik onderin een stapelbed vastgeketend, met mijnonderbeen aan het trapladdertje." Het meisje dommelde steeds in. Ondertussen verkrachtte Dutroux haar, zei ze.

Sabine

Op dezelfde kamer stelde Dutroux haar Sabine voor, die toen al ruim zeventig dagen gevangen was gehouden. "Daarna moest Sabine van Marc Dutroux, zonder hemdje, onder het dakraam gaan zonnen, zogenaamd om vitamines op te slaan", zei Laetitia. De meisjes zijn later samen opgesloten in de kelder van het huis in Marcinelle bij Charleroi. Enkele dagen later heeft de politie hen daar bevrijd, op aanwijzing van Dutroux zelf.

De hoofdverdachte vroeg na de getuigenis van Laetitia het woorden bood zijn excuses aan. "Ik besef het kwaad dat ik heb aangericht en ik wil daarom mijn meest oprechte excuses aanbieden aan deze twee slachtoffers", zei de verdachte.

Sabine en Laetitia reageerden onthutst. "Om het grof te zeggen, hij kan met zijn excuses creperen", schreeuwde Sabine geëmotioneerd door de zaal. Ze vroegen de rechters om Dutroux te laten zwijgen. Voorzitter Goux van het Hof vroeg hem daarop zijn mond te houden, wat gebeurde.

Te laat

Ook Dutroux' toenmalige vrouw Michelle Martin bood Laetitia excuus aan, net als ze maandag deed bij Sabine: "Ik ben er mij van bewust dat ik u heel veel pijn gedaan heb en ik wil u daar mijn spijt over betuigen", zei Martin. Laetitia onderbrak haar. "Ik wil niet naar uw spijt luisteren. Het is nu te laat. Ik heb niets meer te zeggen." Daarop was Michelle Martin sprakeloos.